

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την εθελοντική εργασία κατά μερική απασχόληση

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή στο Συμβούλιο στις 4 Ιανουαρίου 1982)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τή συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100,

τήν πρόταση της Επιτροπής,

τή γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τή γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Έκτιμώντας:

ότι το Συμβούλιο, σέ ψήφισμα της 18ης Δεκεμβρίου 1979 σχετικά με τη ρύθμιση του χρόνου εργασίας, δήλωσε ότι η εργασία κατά μερική απασχόληση ⁽¹⁾ «πρέπει να είναι εθελοντική, προσιτή στους άνδρες και στις γυναίκες και να μην επιβάλλεται στα άτομα που επιθυμούν να εργαστούν κατά πλήρη απασχόληση»·

ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, σέ ψήφισμα της 17ης Σεπτεμβρίου 1981 ⁽²⁾ για την απασχόληση και τη ρύθμιση του χρόνου εργασίας, δήλωσε ότι η εργασία κατά μερική απασχόληση «πρέπει να είναι αποτέλεσμα εθελοντικής επιλογής» και για την οποία «πρέπει να εμποδιστεί η δημιουργία δυσμενών διακρίσεων»·

ότι, αν και η εργασία κατά μερική απασχόληση έγινε ένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της αγοράς εργασίας, πρέπει, επίσης, να ληφθούν τα μέτρα που θα εξασφαλίζουν στους εργαζόμενους κατά μερική απασχόληση τα ίδια δικαιώματα με τους εργαζόμενους κατά πλήρη απασχόληση, λαμβάνοντας, ωστόσο, υπόψη την ιδιομορφία της εργασίας αυτής·

ότι η οδηγία έχει σαν στόχο να συμπληρώσει, στον τομέα της εργασίας κατά μερική απασχόληση, τη νομο-

θεσία που υπάρχει όσον αφορά την ίση μεταχείριση μεταξύ ανδρών και γυναικών·

ότι υφίστανται διαφορές μεταξύ των διατάξεων που ισχύουν στα Κράτη μέλη σχετικά με την πραγματοποίηση της αρχής της μη δυσμενούς διακρίσεως μεταξύ εργαζομένων κατά μερική απασχόληση, και εργαζομένων κατά πλήρη απασχόληση, και ότι οι διαφορές αυτές μπορούν να νοθεύσουν τους όρους ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων και να εμποδίσουν τη λειτουργία της κοινής αγοράς·

ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να αντιμετωπιστεί η κατάσταση αυτή με προσέγγιση των νομοθεσιών με στόχο την πρόοδο κατά την έννοια του άρθρου 117 της συνθήκης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται σαν:

- *κανονική διάρκεια εργασίας*: η διάρκεια εργασίας που έχει καθοριστεί για μία κατηγορία μισθωτών, είτε διά νόμου είτε διά συλλογικών συμβάσεων, είτε διά συμφωνιών που συνάπτονται στο επίπεδο του καταστήματος ή της επιχειρήσεως,
- *εργασία κατά πλήρη απασχόληση*: μόνιμη δραστηριότητα που πραγματοποιείται κατά την κανονική διάρκεια της εργασίας,
- *εργασία κατά μερική απασχόληση*: μόνιμη δραστηριότητα δυνάμει της οποίας εργοδότης και εργαζόμενος συμφωνούν για διάρκεια εργασίας κατώτερη από την κανονική διάρκεια,
- *εργαζόμενος κατά πλήρη απασχόληση (μερική απασχόληση)*: κάθε εργαζόμενος ή εργαζόμενη που συμφωνεί με εργοδότη για ωράριο εργασίας κατά πλήρη απασχόληση (μερική απασχόληση).

(1) ΕΕ αριθ. C 2 της 4. 1. 1980, σ. 1.

(2) ΕΕ αριθ. C 260 της 12. 10. 1981.

Άρθρο 2

Οι εργαζόμενοι κατά μερική απασχόληση δεν πρέπει να τυγχάνουν δυσμενούς διακρίσεως, σε σχέση με τους εργαζόμενους κατά πλήρη απασχόληση όσον αφορά τους όρους εργασίας, τους όρους απολύσεως, την ενεργητική και παθητική συμμετοχή στους αντιπροσωπευτικούς φορείς των εργαζομένων, την πρόσβαση στην επαγγελματική κατάρτιση, στην προαγωγή, στους κοινωνικούς εξοπλισμούς, στην ιατρική της εργασίας. Η άρχη αυτή αποκαλείται κατωτέρω «άρχη μή δυσμενούς διακρίσεως».

Άρθρο 3

1. Οι εργαζόμενοι κατά μερική απασχόληση δεν πρέπει να αποκλείονται από τα έννομα και επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Οι συνεισφορές τους και οι παροχές τις οποίες απολαμβάνουν, βάσει συστημάτων του είδους αυτού, πρέπει να έχουν τις ίδιες βάσεις με αυτές που ισχύουν για τους εργαζόμενους κατά πλήρη απασχόληση, λαμβάνοντας υπόψη τη διάρκεια της εργασίας τους και/ή τις άμοιβές που έλαβαν.

2. Τα Κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν τις διατάξεις της παραγράφου 1 στους εργαζόμενους κατά μερική απασχόληση, των οποίων η διάρκεια εργασίας και/ή οι άμοιβές είναι κατώτερες του όριου που απαιτείται για να μπορούν να επωφελοούνται των εννόμων και επαγγελματικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης.

Άρθρο 4

1. Λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας εργασίας τους, οι άμοιβές των εργαζομένων κατά μερική απασχόληση, οι αποζημιώσεις τους έτησιων αδειών, οι αποζημιώσεις τους απολύσεως ή συνταξιοδότησεως είναι ανάλογες με αυτές των εργαζομένων κατά πλήρη απασχόληση σε ισότιμη θέση.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τη δυνατότητα των Κρατών μελών να αναγνωρίσουν στους εργαζόμενους κατά μερική απασχόληση ευνόικότερα μέτρα μέσω κανονιστικών, νομοθετικών, διοικητικών διατάξεων, μέσω συλλογικών συμβάσεων ή άλλων συμφωνιών.

Άρθρο 5

Η φύση της εργασίας κατά μερική απασχόληση, ή διάρκεια εργασίας και ο τρόπος της κατανομής της, χρονικά, καθορίζονται γραπτώς μεταξύ του εργοδότη και του εργαζόμενου.

Άρθρο 6

Οι εργαζόμενοι κατά μερική απασχόληση που επιθυμούν να καταλάβουν ή να αναλάβουν εκ νέου εργασία κατά πλήρη απασχόληση, ή οι εργαζόμενοι κατά πλήρη απασχόληση που επιθυμούν να καταλάβουν ή να αναλάβουν

εκ νέου εργασία κατά μερική απασχόληση στο ίδιο κατάστημα ή την ίδια επιχείρηση, έχουν προτεραιότητα σε σχέση με τα άτομα που δεν εργάζονται στην επιχείρηση, για την κατάληψη κενής θέσεως που ανταποκρίνεται στην ειδίκευση ή στην επαγγελματική τους πείρα.

Άρθρο 7

Οι εργαζόμενοι κατά μερική απασχόληση πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο συνολικό αριθμό προσωπικού του καταστήματος ή της επιχείρησεως, τουλάχιστον κατ' αναλογία της διάρκειας της εργασίας τους, ιδίως για τον καθορισμό των κοινωνικών υποχρεώσεων της επιχείρησεως, που συνδέονται με τον αριθμό απασχολούμενων ατόμων.

Άρθρο 8

Η προσφυγή στην εργασία κατά μερική απασχόληση πρέπει να αποτελεί τό αντίκειμενο των διαδικασιών πληροφόρησης και διαβουλευσεως με τους εκπροσώπους των εργαζομένων οι οποίες ισχύουν στα Κράτη μέλη, για την εργασία κατά πλήρη απασχόληση.

Άρθρο 9

1. Οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αντίθετες με τα προηγούμενα άρθρα καταργούνται.

2. Οι διατάξεις που είναι αντίθετες με τα προηγούμενα άρθρα οι οποίες εμφανίζονται στις συλλογικές συμβάσεις ή στις ατομικές συμβάσεις εργασίας θά καταργηθούν ή θά κηρυχθούν άκυρες.

Άρθρο 10

1. Τα Κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές, και διοικητικές διατάξεις, για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία, μέχρι την 1η Ιανουαρίου 1984 το αργότερο. Ένημερώνουν άμεσα την Έπιτροπή.

2. Τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Έπιτροπή τό κείμενο των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 11

Μέσα σε δύο έτη από τη λήξη της περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 10, τό Κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Έπιτροπή κάθε χρήσιμη πληροφορία για να μπορέσει να συντάξει έκθεση, που θά υποβάλει στο Συμβούλιο, για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 12

Η παρούσα οδηγία άπενδύνεται στα Κράτη μέλη.